

СПРАВДАЧНА-ВИБАРНЯ СХОДИ ПАРТАРГАНІЗАЦІЙ

У ЦЕХАВАЙ ПАРТАРГАНІЗАЦІЙ

Комуністи партарганізації 2-га механічна цеха заводу імені Варшавляна...

Сторення партійної організації у цеху павелила адгезію комуністів за стан виготовлення...

Партійна організація підняла питання об унутрішньому і міжфабричному співробітництві...

У цеху нема ні одного комуніста, не пасарина працююча та станка, які б не виконували свої роботи...

сама кількість сумарноцехової працевісти. Многостаночники Шибко, Гаразік виконують норми на 371—400 проц...

Разом з тим секретар партарганізації агітаційно раб на цехової роботі. За останній час асалаба політична агітація серед робітників...

Тав. Крує асалаба, што комуністи цеха, асалаба після XVIII партконференції, павели рашучую барабну за ясасть працюючі...

Комуністи критикавали зметнага майстра комуніста тав. Басарнага, пралеб ясага рашучоу саканцю праграму толькі на 98 проц.

схода на необхіднасть палешантя работи майстроу, яка часто знаходзяцца янча на павягушках.

Теклар тав. Рубіноскі расказау сходу, як ен працює над павышэннем свайго цехіна-палітэчнага ўроўню.

Виступаўшы ў спрэчках інжынер тав. Петухоу, тэхнолаг цеха тав. Мосель, тав. Драгун і другія спыніліся на пеладках у работі партарганізацыі.

Начальнік цеха тав. Мінковіч у свайм виступленні паставіў рад неадкладных задач, накіраваных на поўнае вызначанне рашэнняў XVIII партконференцыі.

Сход прыняў праграму сакратара партарганізацыі тав. Круса адзавальнаці. Тайным галасаваннем выбрана бюро цехавай партарганізацыі, у якое ўвайшлі комуністы — уаханавіч тт. Гурскі, Раўкевіч, начальнік цеха тав. Мінковіч, тт. Крус і Мосель.

Кадр з фільма «Багдан Хмельніцкі».

КІНО. „БАГДАН ХМЕЛЬНІЦКІ“

(Новы фільм вытворчасці Кіеўскай кіностудыі)

Совецкая кінематографія пазарыла гледачу янча атно вялікае мастацкае палатно — выдатны фільм «Багдан Хмельніцкі».

На экране — падзеі саракавых гадоў семнаццатага стагоддзя. Памятныя гольці гісторыі ўкраінскага народа! Антэм і мечам падпарадкавала сабе «Рэч Паспаліта» партыя Украіны.

Дорага запалілі поўскія магнаты за свае ўчынкы. Іграў слоў гаворыць аб гэтым вялікі 1648 года. Парол наш любі і любіце вясяць.

Сход прыняў праграму сакратара тав. Іванчыка адзавальнаці і тайным галасаваннем выбраві яго сакратаром партійнай арганізацыі, Намеснікам, тав. Іванчык і другія раз, выбраві тав. Раўкоу.

незвычайнай сілай паказаны ў фільме выдатны баі Хмельніцкага з паліамак. Высокі патрыятызм, багемная мужнасць, вайсковая кемліваць і хітрасць — вось што перамагла ўзброеных паноу.

Народны жмар, агітмізм, вясёласть аблагарэжываюць воінаў, робяць фільм лічча больш успрыятальным.

Многа год я пражыў, многа пачуў у казаках, але яны не памятаць, каб стары Днепр разліўся так, як у гэты вясну.

Сваёй ведзварнай верай у народ, свайм ад пафаса да шчыры і афры, палазыў да непрамысленных героюў, якія забавенчалі тэрэжысто павольніцаў.

Р. Івінскі. Дзяк Гаўрыла (Жараў) — павылі прадстаўнік казацкага духавенства. У яго за посяем побач з вяржам півталет.

Р. Івінскі знайшоў сябе ў році казака Тура. Тур хоча «наспянацца нам яхадзі». Ён афрыяе жыццём у імя перамогі Хмельніцкага.

Прадстаўнікі польскай шляхты паказаны ў карціне таваса праўдзіва. Агартыні, іграчыня Паточкі і інышы даносыць за гледача вобразы людзей, якія кіпача сваймі радаслоўнямі і зусім неадзінак розумам.

Фільм «Багдан Хмельніцкі» пакаівае гледача ўражаннем у гледача. Ён повен выдатных кадраў, сіл, малюнкаў, патрасаючых сілай мастацкага ўражання. Перад табою ўстаюць вобразы людзей мужных, духоўна чыстых, непакорных. Гэтыя людзі з народа, сыны яго. Нарду напхаму, тавр горчца любічаму сваю айчынную гісторыю мінугала, фільм адравае янча адну старонку істэрычна павіаў пражыў.

Гісторыя істэрычна ў сваю кіну по адзім сфаўны поліг, не адну бліскучую перамогу над ворагамі зямлі рускай.

П. КАВАЛЕУ.

На чале калгасных мас

(Справаздачна-выбарны партыйны сход у калгасе «Чырвоная Армія», Елагінскага сельсавета, Віцебскага раёна)

У павышэнні прадукцыі калгаса імені Чырвонай Арміі на влітнім месцы красуецца дыялог 2 ступені ўсёахаваці сельсаветапартыйнай выставі.

Але аб поспехах калгаса дэкліраць і выступіўшы ў спрэчках таварышы гаварылі мала. Больш за ўсё гаварылася аб прабелах.

У мінулым годзе мы атрымалі ўраджай не проны, але ён мог быць вельмі высокім, — заявіў у свайм выступленні ўзнагароджаны Малой аадавой медалю старшыня калгаса кандыдат партыі тав. Іванчык.

— Мы, — гаворыць ён, — ітчо не заведеі і 50 процантаў прапрабана нам для ўгнаення торфу. Калёсы поўнасна не адрамантаваны.

Партыйная арганізацыя, — заявіў комуніст тав. Раўкоу, — безумоўна праправа вялікую работу, але нашы задачы значна большыя.

Жыццё калгаснікаў стала янча больш заможным і культурным. На свай працяжым калгасніцкім атрамаі па 1,5 кілаграма зярнавых, 9,5 кілаграма бульбы, 4,5 кілаграма гарочныя, 500 грамаў кармоў і па 3 руб. 13 кап. прапым.

Партыйная арганізацыя глыбока ўаханіць у ладзі калгаснай вытворчасці, умца ўзнахавілае аягуацкіе калгаснікаў, выліканы рашэннямі XVIII партыйнай

конференцыі, паставоламі партыі і ўрада аб адзавольнай аадаве працы калгаснікаў і аб усупенні баат у Беларускай ССР.

Але аб поспехах калгаса дэкліраць і выступіўшы ў спрэчках таварышы гаварылі мала. Больш за ўсё гаварылася аб прабелах.

У мінулым годзе мы атрымалі ўраджай не проны, але ён мог быць вельмі высокім, — заявіў у свайм выступленні ўзнагароджаны Малой аадавой медалю старшыня калгаса кандыдат партыі тав. Іванчык.

— Мы, — гаворыць ён, — ітчо не заведеі і 50 процантаў прапрабана нам для ўгнаення торфу. Калёсы поўнасна не адрамантаваны.

Партыйная арганізацыя, — заявіў комуніст тав. Раўкоу, — безумоўна праправа вялікую работу, але нашы задачы значна большыя.

Жыццё калгаснікаў стала янча больш заможным і культурным. На свай працяжым калгасніцкім атрамаі па 1,5 кілаграма зярнавых, 9,5 кілаграма бульбы, 4,5 кілаграма гарочныя, 500 грамаў кармоў і па 3 руб. 13 кап. прапым.

Партыйная арганізацыя глыбока ўаханіць у ладзі калгаснай вытворчасці, умца ўзнахавілае аягуацкіе калгаснікаў, выліканы рашэннямі XVIII партыйнай

Справадзіны папрок партыйнай арганізацыі зрабў прэсупуіраўшы на сходе праектаўнік Віцебскага райкома КМ(б)В тав. Окунь. Ён заявіў, што партыйная арганізацыя янча неадзавольна займаецца пытаннем скарэктавання багемных машынастаў калгаса.

Вілікую ўвагу ўзялі за выслушанні ў спрэчках унутрыпартыйнай работі. Каб воеці за сабой увесі калектыў калгаснікаў, гаварылі яны, треба быць тэарэтычна падрыхтаваным, аадаваць тоюлькі марксізма-ленінізма. Між тым комуністы янча слаба прапуюць над павышэннем свайго цехіна-палітэчнага ўроўню.

Асабітва воека крытыкавалі сакратара партыйнай арганізацыі за слаба кіраўніцтва комсамолам. Комсамоцкая арганізацыя калгаса, — гаварылі выступіўшы таварышы, — янча не стала сапраўдным пачаткікам партыйнай арганізацыі ў рэалізаванні задач, якія ставіць перад калгасам.

У спрэчках выступіла 5 чалавек, заўшыных многа каўпюных прамоваў, якія былі запісаны ў рашэнні партыйнага схода.

Сход прыняў праграму сакратара тав. Іванчыка адзавальнаці і тайным галасаваннем выбраві яго сакратаром партыйнай арганізацыі, Намеснікам, тав. Іванчык і другія раз, выбраві тав. Раўкоу.

3. ЛАРЫСАУ.

СЕМІНАР ПРАПАГАНДЫСТАУ

ВІЛІКА. 12 красавіка. (ВЕЛТА). Гэтымі днямі пры аамае КМ(б)В адбыўся каровы духавенны семінар прапагандыстаў і агітацыйнаў адзавольна прапаганісты і агітацыі райкомаў партыі. Для ўдзельнічаў семінара лектар ЦК КМ(б)В тав. Акірэў прачытаў лекцыю на тэму: «Аб кааператывным плане Леніна» і «Ленінска-сталінскае плане індустрыялізацыі краіны і яго ажыццяўленне».

МАЯКОЎСКІ—ПАТРЫЁТ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ БАЦЬКАЎШЧЫНЫ

Совецкі чытач, які любіць сапраўднае вялікую назіва нашых гераічных год, вясюка пачінь выдатную творчасць В. В. Маякоўскага. У творох «Лешага, найлавланавітага паэта нашай савецкай эпохі», як сказаў аб Маякоўскім таварыш Сталін, чытач знаходзіць палы свет соцыялістычных ідэй і пачуццяў.

«С калі насліднем жанірскай пастой а был бы іслэстан і расплет за то, што в рудах у меня серпаастый совецкай паспорт».

«Вершы аб савецкім пашпартце» стаілі любімым пачытчаным выражэннем гордасці грамадзяніна ССР за сваю бацькаўшчыну. Папісанні ў аапніш год жытця Маякоўскага, яны павылі пачытаць адну з вяснейшых тэм усёй яго творчасці — тэму савецкага патрыятызма.

«... Мы павіны, — гаварыў М. І. Багінін у свайм дэкламе маскоўскаму прапартыву «Аб комуністычным выхаванні», — выхавань усіх прапючых ССР у духу павыска патрыятызма, у духу багемнай любі да свай разлізі. І гавару не аб аягачанай, не аб півтанічнай любі, а аб любі напорыстай актывнай, страйнай, неўкраінавай, аб такой любі, якая не ведае півкай літасці да ворагаў, якая не спыніцца ні перад якімі афрымі ў імя разлізі».

У якасці ўзору выражэння патрыятычных пачуццяў у мастацтве, узору

суджэнням савецкаму народу М. І. Багінін у свайм дэкламе прыводзіў творчасць Маякоўскага.

У старой Расіі, дзе павылаў «яго прапахаб» капітал, паві ачураў сабе нуджым, «яй не твай, сінгавая ўроліна», — гаварыў ён, звяртаючыся да старарэжымнай, кодавай, півкалганічнай Русі тыноўніцаў і купцоў, памечыкаў і фабрыкантаў, апавісаваных вялікае слова «Радзіна». З нечуванай сілай кінуў ён у твар «патрыяты», якія адсважыліся ў тылы ў часе савецкай вайны і нажываліся на ваяпных спекуляцыях, сваё абуренне сапраўднага сына радзімы, якому балачка і сорама за сваю ачужаную, гаротную бацькаўшчыну:

«Вам лл, любішым баб да блюда, жыццё ааглаваць в уюту!»

А ў павме «Вайна і мір», якую ён напісаў для журнала «А. М. Горькага і якую павасая павузру не прапуючыла, Маякоўскі называў калек імперыялістычнай вайны «арыжыкам» вярывавага аабу тымінаротнай буржуазіі.

Але лезь улада ў Расіі перайшла да пераможных робітчы і сялян. Маякоўскі адразу аауіў ітэрасы соцыялістычнай дзяржавы, як сваё кроўныя ітэрасы, а я перамогу, як сваю ўласную. Незаволеная раней любіць павта да разлізі стала знейнай, напорыстай, страйнай і неўкраінавай. Праўдзены гэтай любі — не толькі ў яго вялікіх вершах і павмах, стаўшыных велічымі помнікамі мыслюў і пачыўшы разволючынага народа, але і ў штозвыных клопатах аб разлізі, у запамое ёй агітацыйным словам — чыстухай, доўгумам, паватам, газетным фельетонам на вяснейную тэму.

Вогненны темперамент баіна павольно не лаваліў яму замкнуцца толькі ў работі над якімі і штурхалі ў ўдзел свайм пачытчаным словам у штозвыных баах за соцыялізм. Ён улазлаў аднолькава

добра ўсімі пілімі літаратурнай зброі — ад пафаса да шчыры і сатыры, ад павылі да чыстухі. Увесь гэты грозы арсенал слова ён аадаў на іраінае ўзрабне радзімы:

«Наром развернуў мотк стрелы воейна, я продоху по строчечному фронту».

Размах, гібкасць і аператывнасць літаратурнай работы Маякоўскага азгучыліся. У годы грамадзянскай вайны гэты асабітва ішо доараўна был не адзіным. Ён півна блізка разуменно разлівага чырвонаямечына і самага аастаных «анархаванію», на пытанне Софі «Дзе ж лепш?» — ааказвае: «Тоджа ж пострапаеш, веротнішся коюй.

І дым отечества нам сладок и приятен!»

У свайх заможных паведках Маякоўскі сэрцам не расставалася з любімай соцыялістычнай радзімай. «Дым бацькаўшчыны», само паветра, «срадрэжжане двойчы навальніцай двух рэвалюцыі», было прысмя яму. І з запамас гэтага паветра ў свай шырокай грудной клетцы ён абышоў лезь не ўвесі зямлі шар. Тэхнічны дасягненні капіталізма ён злепў пры гэтым півраза анішч, але лнчэ вастой вразуючы, што казаты аб чалавек, неадзінак капіталізм, саладаюць ітшу, годасць соцыялістычнага ляду. І ён паві:

«Я в восторге от Нью-Йорка города. Но кочонку не омеру с виска. У советских собственная гордость: на буржуов смотрим свысока».

На самай справе, чаго варта было пават такое пуда амерыканскай тэхнікі, як Фрунзінскі мост, на якое з любіўю і з гордасцю

блакадай і эпідэміямі, высылае супроць яго воеіса ядзінгтых ідэй. Перамога Івана лавіна лавітка.

Сваёй ведзварнай верай у народ, свайм ад пафаса да шчыры і афры, палазыў да непрамысленных героюў, якія забавенчалі тэрэжысто павольніцаў.

У пачытчанай работі Маякоўскага грамадскі темперамент салучаўся з верным пачытчаным чутцём, якое ааануў Ленін у вершы «Правасядзінныя». Акрылаты павалыў Леніна, Маякоўскі «на увесі голас» разгарнуў сваю дзельнасць павта грамадзяніна.

У камеды Грыбацэва «Гора ад ума» Чакіі, вярнуўшыся ў Маскву за замеканых «анархаванію», на пытанне Софі «Дзе ж лепш?» — ааказвае: «Тоджа ж пострапаеш, веротнішся коюй.

І дым отечества нам сладок и приятен!»

У свайх заможных паведках Маякоўскі сэрцам не расставалася з любімай соцыялістычнай радзімай. «Дым бацькаўшчыны», само паветра, «срадрэжжане двойчы навальніцай двух рэвалюцыі», было прысмя яму. І з запамас гэтага паветра ў свай шырокай грудной клетцы ён абышоў лезь не ўвесі зямлі шар.

Тэхнічны дасягненні капіталізма ён злепў пры гэтым півраза анішч, але лнчэ вастой вразуючы, што казаты аб чалавек, неадзінак капіталізм, саладаюць ітшу, годасць соцыялістычнага ляду. І ён паві:

«Я в восторге от Нью-Йорка города. Но кочонку не омеру с виска. У советских собственная гордость: на буржуов смотрим свысока».

На самай справе, чаго варта было пават такое пуда амерыканскай тэхнікі, як Фрунзінскі мост, на якое з любіўю і з гордасцю

ццо за творчыя матчымастні людзей павдзёў Маякоўскі, у параўнанні з сапраўдным пудам нашай барыблы і праны?

«Наши через пропасть прямо к коммунизму перешли мост, думайно — во сто лет».

Гаспадарскім бокам, з паватага, але і крытычна ааадаў ён вылікалі буржуазнай тэхнікі і культуры, прывітаючы чакі, як і што треба будзе выкарыстаць пасля перамогі савецкай рэвалюцыі. Усё-ж смугаць на разлізі хамаў за сэрца грамадзяніна.

У камеды Грыбацэва «Гора ад ума» Чакіі, вярнуўшыся ў Маскву за замеканых «анархаванію», на пытанне Софі «Дзе ж лепш?» — ааказвае: «Тоджа ж пострапаеш, веротнішся коюй.

І дым отечества нам сладок и приятен!»

У свайх заможных паведках Маякоўскі сэрцам не расставалася з любімай соцыялістычнай радзімай. «Дым бацькаўшчыны», само паветра, «срадрэжжане двойчы навальніцай двух рэвалюцыі», было прысмя яму. І з запамас гэтага паветра ў свай шырокай грудной клетцы ён абышоў лезь не ўвесі зямлі шар.

Тэхнічны дасягненні капіталізма ён злепў пры гэтым півраза анішч, але лнчэ вастой вразуючы, што казаты аб чалавек, неадзінак капіталізм, саладаюць ітшу, годасць соцыялістычнага ляду. І ён паві:

«Я в восторге от Нью-Йорка города. Но кочонку не омеру с виска. У советских собственная гордость: на буржуов смотрим свысока».

На самай справе, чаго варта было пават такое пуда амерыканскай тэхнікі, як Фрунзінскі мост, на якое з любіўю і з гордасцю

без ушыны п лонч і рускай бы вылуча толькі за то, што ім разговарывал Ленін».

Восенню 1927 года Маякоўскі ўпершыню прачытаў свай літаратурным прыячнем павму «Хоромы», напісаную ім да дзесяцігоддзя Вільдзі Багратычынскай соцыялістычнай рэвалюцыі Іза, неспушчана ў багмой практыцы павта-грабыва, ілая любі да разлізі ааухаварада гэтую геніяльную павму. Сама павна «Хоромы» гучыла ўхваляльным шчаслівым вокаічам чалавек, які ўзышоў поўнымі грузімі. Але, не гледзячы на тое, што Іванца ў гэтай ідэй заклаўся прамы і глыбокі сене новага твору Маякоўскага, гэта не адразу аразумелі многія, у прывітанай многа літаратуры. Маякоўскі ачуваў і думу, аператывачы другіх, утаваючы развіцце пачуцця і дум народа. Патрабаваў час, каб разам з узліхам патрыятычнай хвалі ааказалася ўвясенна ў народным сазнанні і разліка патрыятычна павта Маякоўскага.

Порчы ў савецкай павці Маякоўскі прамыў ааавае звыші слова «разліма», «бацькаўшчына». Ён уласні аафрыно любі да разлізі. У свай павме, звяртаючыся да называных сябе павтытамі расійскіх буржуазных ааігрантаў, ён прасва:

«Слушайте, национальный трутень, — Дель наш — том и хорост, что труден. Эта песня — песней будет наших бед, побед, — буген».

Такой песней «бед, побед, буген» і стала павна «Хоромы». Сваймі натхненнымі вобразамі не толькі дасягненныя але і паважылі наша гістарычнага шляху іла ўлівае дзівны натворы воеў і будучыні. І ўса павна Маякоўскага гучыць пачытчанай прасвай сэрца на вернасць мадэрна-разліма.

Г. Масква.

В. ПЕРЦОУ.

